

Teplárna Strakonice klade důraz na ochranu životního prostředí

JAN FILIP, TEPLÁRNA STRAKONICE, A.S.

Tradiční energetika založená na spalování fosilních paliv, například hnědého uhlí, s sebou pochopitelně přináší i nežádoucí efekty, např. vznik emisí a vedlejších energetických produktů, zejména popílku. Při používání moderních technologií je možné dopady na životní prostředí významně eliminovat.

OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ČÍSLECH

Strakonická teplárna patří svým technologickým vybavením mezi nejpokrokovější zařízení oboru. Díky zrekonstruovaným kotlům, denitrifikačním a odsiřovacím zařízením splňuje v oblasti ochrany ovzduší zákonem předepsané limity s velkou rezervou. U nejvíce sledovaných emisí oxidu siřičitého (SO₂) má teplárna stanovený strop 1450 tun ročně, v roce 2017 ale vyprodukovala cca 750 tun při spalení takřka 90 000 tun uhlí. Ještě lepších výsledků bylo dosaženo u emisí tuhých znečišťujících látek (TZL), kde bylo do ovzduší vypuštěno cca 7 tun, když roční strop činí 20 tun. Emisí oxidů dusíku (NO_x) bylo vypuštěno cca 120 tun, přičemž povoleno je 530 tun. Zjednodušeně lze uvést, že přísné legislativní nároky teplárna plní s velkou rezervou a hmotnostní úlety znečišťujících látek se pohybují na jedné čtvrtině až jedné polovině povolených množství.

I koncentrace škodlivin jsou dlouhodobě pod hodnotami emisních limitů, většinou na 10 až 40 procentech povolených hodnot, pouze u SO₂, jehož odstraňování je velmi nákladné, se dosahované koncentrace k limitu přibližují. Výsledky za rok 2017 uvádí následující tabulka (údaje jsou v mg/m³):

	CO	NO _x	SO ₂	TZL
Limit	250	650	1700	100
Skutečnost	50	250	1500	10

Popílek ze spalování uhlí je certifikován jako stavební materiál a využíván jako přísada při výrobě cihel, betonu či cementu, případně při rekultivačních pracích,

Mláďata sokola

Foto: archiv Teplárny Strakonice

Budka pro sokola stěhovavého

Ilustrační foto: archiv Teplárny Strakonice

a není tedy ukládán na skládky odpadů. V roce 2017 bylo cca 50 % vyprodukovaného popílku využito v cihelnách, cementárnách či betonárnách, z toho je část produkce dopravována odběrateli do Rakouska. Druhá polovina popílku byla využita při odstraňování starých ekologických zátěží v oblasti bývalé úpravny rud v okolí Mydlovar či při rekultivaci bývalé skládky teplárny.

Podrobné informace týkající se dopadů teplárny na životní prostředí jsou uvedeny v Prohlášení k životnímu prostředí, které je k dispozici na internetových stránkách společnosti www.tst.cz.

TEPLÁRNA PŘÍSPÍVÁ KE SNÍŽENÍ ŠKODLIVÝCH DOPADŮ SMOGU

Ačkoliv by obyvatelé a návštěvníci Strakonice mohli vnímat teplárenský komín jako jednu z příčin znečištěného ovzduší a případné smogové situace, skutečnost je jiná. Kromě toho, že teplárna plní s velkou rezervou předepsané limity, vypouští spalinu do nadinverzních vrstev. Ještě důležitější ale je, že teplárna nahrazuje stovky případných lokálních topenišť, jejichž komíny by chrlily tuny škodlivin do nízkých vrstev atmosféry, do dýchací zóny obyvatel, a výrazně by kvalitu ovzduší zhoršovaly. Odborníci se shodují, že potenciál dalšího snižování emisí tkví v regulaci dopravy a v ekologizaci domácích lokálních topenišť, která jsou významným viníkem případného smogu. Stačí opustit okresní město a vyjet do okolních vesnic, v nichž převládá vytápění uhlím, a v odpoledních hodinách, kdy se lidé vrací ze zaměstnání a zatápí, je kvalita ovzduší na zdánlivě čistém venkově výrazně horší než ve městě. Je to logické, jeden rodinný domek se starým kotlem na pevná paliva vypustí do ovzduší

stejně prachu jako modernizovaná teplárna při výrobě tepla pro tři sta bytů. Situaci ještě zhoršuje nekázeň provozovatelů lokálních topenišť, ve kterých jsou spalovány i materiály, které nejsou výrobci kotlů jako paliva určeny – ať už jde o odpady, nebo jiné druhy uhlí, které v kotli „nehoří“. Úlet škodlivin se potom dramaticky zhoršuje a štiplavý dým obsahující řadu nebezpečných látek ohrožuje lidské zdraví.

SOKOLÍ HNÍZDO NA KOMINĚ

Dalším příspěvkem teplárny v oblasti životního prostředí bude instalace hnízdů budky pro sokola stěhovavého. Kriticky ohrožený druh v posledních letech zachraňují právě umělá hnízda na komínech energetických provozů – loni pocházela třetina odchovaných sokolích mláďat v ČR právě z těchto umělých hnízdíšť. Umělá hnízda na výškových budovách v průmyslových areálech jsou navíc pro sokoly bezpečnější než přírodní hnízdíště. Na komínech a jiných vysokých stavbách je neohrožují přírození dravci ani narušují turisté či horolezci. Jsou chráněni i v případě nepříznivých klimatických podmínek a díky tomu snášejí průměrně více vajec. I počet odchovaných mláďat je v umělých hnízdích vyšší než v přírodě. Může za to i dostatek potravy, sokoli mimo jiné přirozenou cestou snižují počty holubů. Holubi ve městech působí řadu problémů, kvůli dostupné potravě a vhodným podmínkám ke hnízdění se stahují do blízkosti lidských příbytků, rychle se množí a svými výkaly škodí a přenášejí infekční nemoci, např. salmonelózu, chlamydie nebo encefalitidu.

Věříme, že i do naší budky si sokolík párek najde cestu, přispěje k udržení ekologické rovnováhy a zdárně zde vyvede mladé.